

Art. 9. Sąd orzeka w składzie: Przewodniczącego lub sędziego, jako przewodniczącego, oraz dwóch ławników: jednego z grupy urzędników i jednego z grupy inwalidów.

Art. 10. (1) Kolegium orzekające może przekazać rozstrzygnięcie zażądania prawnego, budzącego wątpliwości, kolegium sędziowskiemu Sądowi.

(2) Kolegium sędziowskie składa się z Przewodniczącego Sądu lub jego zastępcy oraz dwóch sędziów.

(3) Kolegium sędziowskie może zwrócić się do Pierwszego Prezesa Najwyższego Trybunału Administracyjnego o przekazanie rozstrzygnięcia zażądania prawnego, budzącego poważne wątpliwości, kolegium zwiększonemu lub zgromadzeniu ogólnemu Najwyższego Trybunału Administracyjnego. Do rozstrzygnięć kolegium zwiększonego i zgromadzenia ogólnego Najwyższego Trybunału Administracyjnego w tych sprawach stosuje się odpowiednio przepisy art. 10 ust. (3) i art. 11 ust. (1) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 806).

(4) Rozstrzygnięcia kolegiów wiążą kolegium orzekające przy wydawaniu orzeczenia w danej sprawie.

(5) Odstąpienie w innej sprawie od zasady prawnej, wpisanej do księgi, wymaga ponownego rozstrzygnięcia kolegium, które daną zasadę uchwało, przyczem co do przekazania rozstrzygnięcia stosuje się odpowiednio przepisy ust. (1)—(3).

Art. 11. (1) Administrację oraz bezpośredni nadzór nad Sądem sprawuje Pierwszy Prezes Najwyższego Trybunału Administracyjnego; naczelny nadzór należy do Prezesa Rady Ministrów. Przepisy art. 18 ust. (2) i (3) oraz art. 22 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 806) stosuje się tu odpowiednio.

(2) W zakresie postępowania Sądem kieruje jego Przewodniczący.

Art. 12. Czynności pomocnicze i kancelaryjne Sądu załatwiają sekretariat prawniczy oraz kancelaria sądowa Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Art. 13. Prezes Rady Ministrów wydaje w drodze rozporządzenia regulamin Sądu, w którym określa: tryb wewnętrznego urzędowania Sądu, sposób powoływania ławników, zasady wynagrodzenia ławników za udział w posiedzeniach i strój urzędowy sędziów i ławników na rozprawach.

Art. 14. Do Sądu stosuje się odpowiednio art. 3, 6, 7 i 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 806).

Rozdział II. Postępowanie.

Art. 15. W postępowaniu przed Sądem stosuje się odpowiednio przepisy części II rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października

1932 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 806), jeżeli przepisy rozdziału niniejszego nie stanowią inaczej.

Art. 16. (1) Sprawozdawcą na rozprawie i posiedzeniu niejawnem może być tylko sędzia lub ławnik z grupy urzędników.

(2) Prawa i obowiązki przewodniczącego Izby należą do Przewodniczącego Sądu.

(3) Orzeczenia, przewidziane w art. 61 i 101 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 806), wydaje Przewodniczący Sąd.

Art. 17. Jeżeli stan faktyczny sprawy wymaga uzupełnienia, Sąd może przekazać sprawę władzy pozwanej do ponownego ustalenia w terminie określonym stanu faktycznego według podanych przez siebie wskazówek i dopiero po otrzymaniu tak zmienionych akt administracyjnych przystąpić do wydania orzeczenia w sprawie.

Art. 18. (1) Uznając skargę za uzasadnioną, Sąd może bądź uchylić zaskarżone orzeczenie, bądź zastąpić to orzeczenie własnym rozstrzygnięciem.

(2) Władza, której orzeczenie zostało zastąpione własnym rozstrzygnięciem Sądu, obowiązana jest w ciągu miesiąca od dnia doręczenia jej wypisu wyroku wydać odpowiednie zarządzenie celem wykonania wyroku.

Rozdział III.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 19. (1) Sąd rozpoczyna swe czynności z dniem 1 października 1935 r.

(2) Z dniem tym zostaną mu przekazane wszystkie sprawy, wchodzące do zakresu jego właściwości, a znajdujące się w Najwyższym Trybunale Administracyjnym, z wyjątkiem spraw, w których Najwyższy Trybunał Administracyjny wyznaczył daty rozpoznania.

(3) W czasie od wejścia w życie ustawy niniejszej do rozpoczęcia czynności Sądu skargi na orzeczenia, wymienione w art. 1, powinny być wnoszone do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Art. 20. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

Art. 21. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 30 września 1940 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *W. Ślawek*

178.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 26 marca 1935 r.

o uwolnieniu od odpowiedzialności karnej w sprawach o przestępstwa podatkowe.

Art. 1. (1) W związku z wejściem w życie z dniem 1 października 1934 r. ordynacji podatko-

wej, darowuje się kary za przestępstwa podatkowe, na warunkach, określonych w ustawie niniejszej.

(2) Przepisy ustawy niniejszej, dotyczące sprawców, mają zastosowanie również do pomocników i podlegaczy.

Art. 2. (1) Wolni są od odpowiedzialności karnej:

1) sprawcy wykroczeń podatkowych, przewidzianych w art. 179 ordynacji podatkowej, a poprzednio w art. 96 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 58, poz. 411) i w art. 105 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 17, poz. 110), jak również sprawcy przestępstw, przewidzianych w art. 21 ustawy z dnia 29 maja 1920 r. w przedmiocie zmiany przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn (Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 299) w § 68 ustawy niemieckiej z dnia 10 września 1919 r. o opodatkowaniu spadków (Dz. Pr. str. 1543) oraz w art. 40 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stempłowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413), w razie sprostowania wobec właściwej władzy skarbowej, w ciągu 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy niniejszej, zeznania do podatku lub załączników do zeznania, albo oświadczenia, wyjaśnienia lub innego podania, albo też odwołania lub zgłoszenia, złożonego w związku z odwołaniem — w których świadomie podano lub potwierdzono nieprawdziwe okoliczności, albo świadomie cokolwiek zatajono w celu udaremnienia wymiaru lub uszczuplenia ustawowo należącego się podatku, bądź opłaty stempłowej;

2) sprawcy wykroczeń podatkowych, przewidzianych w art. 180 i 183 ordynacji podatkowej, a poprzednio w art. 106 ustawy o państwowym podatku przemysłowym i w art. 10 ust. (6) ustawy o nadzwyczajnym podatku od niektórych zajęć zawodowych (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 112, poz. 882) — w razie zawiadomienia właściwej władzy skarbowej, w ciągu 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy niniejszej, o popełnionym wykroczeniu;

3) sprawcy wykroczeń podatkowych, przewidzianych w art. 181 ordynacji podatkowej, a poprzednio w art. 98 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, w razie złożenia właściwej władzy skarbowej deklaracji na nabycie świadectwa przemysłowego lub karty rejestracyjnej o cenie ustawowej dla prowadzonego przedsiębiorstwa, wykonywanego zajęcia lub posiadanego składu, albo sprostowania wobec właściwej władzy skarbowej złożonej już deklaracji na nabycie świadectwa przemysłowego — w ciągu 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy niniejszej;

4) sprawcy wykroczeń podatkowych, przewidzianych w art. 182 ordynacji podatkowej — w razie zawiadomienia właściwej władzy skarbowej, w ciągu 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy niniejszej, o popełnionym wykroczeniu;

5) sprawcy występku, przewidzianych w art. 187, 189, 280 i 281 kodeksu karnego, a dokonanych w zamiarze uchylenia się od ustawowej powinności podatkowej na rzecz Skarbu Państwa — w razie zawiadomienia właściwej władzy skarbowej w ciągu 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy niniejszej, o dokonany występku.

(2) Przez właściwą władzę skarbową należy rozumieć władzę, wymienioną w art. 189 ordynacji podatkowej, a o ile chodzi o podatki: spadkowy i od darowizn oraz o opłaty stempłowe — urząd skarbowy bądź urząd opłat stempłowych.

(3) Przy obliczaniu dwumiesięcznego terminu, o którym mowa w ust. (1), mają odpowiednie zastosowanie art. 144 § 1 i art. 145 § 3 ordynacji podatkowej.

Art. 3. Podwyżka stempłowa (art. 42 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stempłowych — Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413) nie zostanie wymierzona w razie przedstawienia urzędowi skarbowemu w ciągu 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy niniejszej pisma, podlegającego opłacie stempłowej.

Art. 4. (1) Postępowanie karne w sprawach, wymienionych w art. 2, nie będzie wszczynane, jeżeli sprawca dopełni warunków, w tymże artykule określonych, przed ujawnieniem wykroczenia podatkowego lub występuku przez władzę skarbową albo oskarżyciela publicznego. Postępowanie to nie będzie wszczynane także w tych przypadkach, gdy sprawca przed ujawnieniem wykroczenia podatkowego lub występuku przez władzę skarbową albo oskarżyciela publicznego zapowie pisemnie tej władzy lub oskarżycielowi zamiar dopełnienia w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy niniejszej warunków, określonych w art. 2.

(2) Jeżeli jedno z przestępstw, wymienionych w art. 2, dokonane zostało przy współudziale kilku osób, wówczas dopełnienie warunków, przewidzianych w tymże artykule, przez jedną osobę uwalnia również pozostałe osoby od odpowiedzialności karnej.

Art. 5. Wymiar uszczuplonego podatku zostanie dokonany za cały czas ubiegły, lecz nie więcej niż za trzy lata podatkowe, bezpośrednio poprzedzające rok podatkowy 1935, przyczem fakt popełnienia wykroczenia podatkowego lub występuku nie wpływa na wysokość i sposób obliczenia podatku.

Art. 6. W przypadkach, przewidzianych w art. 2 w ust. (1) w pkt. 2) i 5), zapisy w księgach, inwentarz i bilans powinny być przez płatników poprawione i uzupełnione zgodnie z rzeczywistym stanem rzeczy i zasadami buchalterji, w myśl obowiązujących przepisów kodeksu handlowego i ustaw szczególnych.

Art. 7. Władze obowiązane są zachować w tajemnicy wszelkie wiadomości, zgłoszone przez sprawców w sprawach, wymienionych w art. 2.

Art. 8. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom: Skarbu i Sprawiedliwości.

Art. 9. Ustawa niniejsza wchodzi w życie w trzy dni po ogłoszeniu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *W. Sławek*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*